

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 8238/05
07.12.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Душанке Марјановић и Драгана Скока, чланова већа, са саветником суда Јеленом Тишма-Јовановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби "АА" у стечају, које заступа стечајни управник АБ против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа - Регионални центар Ниш број 436-155/05 од 07.11.2005. године, у предмету пореза на имовину, у нејавној седници одржаној дана 07.12.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије - Пореска управа - Експозитуре Сурдулица број 436-2/00048-09/2005 од 21.07.2005. године, којим је тужиоцу утврђен порез на имовину за 2005. годину, за период од 01.01.2005. године до 31.12.2005. године, за непокретности - грађевинске објекте, на пријављену књиговодствену вредност на дан 31.12.2004. године и то: Сурдулица - Бело Поље, за пословну зграду, порез у износу од 36.213,60 динара, Сурдулица - С. Мученика, за пословни простор, порез у износу од 153.905,60 динара и Сурдулица 5-ти септембар број 2, за пословни простор, порез у износу од 4.746,24 динара, на укупну вредност пореских основица од 48.716.360,00 динара у укупном износу од 194.865,44 динара, на начин ближе одређен диспозитивом првостепеног решења.

У тужби поднетој овом суду тужилац оспорава законитост решења туженог органа истичући да се од момента отварања стечајног поступка код тужиоца, имовина продаје - отуђује на нове власнике, а тужилац се само стара о њеној заштити до продаје, па стога сматра да не треба да плаћа порез на имовину. Предлаже да Врховни суд тужбу уважи и оспорено решење поништи и тужиоцу накнади трошкове поступка.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио да Врховни суд Србије тужбу одбије као неосновану.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба није основана.

Из списка произлази да је решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Експозитуре Сурдулица број 436-2/00048-09/2005 од 21.07.2005. године, тужиоцу утврђен порез на имовину за 2005. годину, за период од 01.01.2005. до 31.12.2005. године, за непокретности - грађевинске објекте, на пријављену књиговодствену вредност на дан 31.12.2004. године и то Сурдулица - Бело Поље, за пословну зграду, порез у износу од 36.213,60 динара; Сурдулица - с. Мученика, за пословни простор, порез у износу од 153.905,60 динара и Сурдулица - 5-ти септембар број 2. за пословни простор, порез у износу од 4.746,24 динара на укупну вредност пореских основица од 48.716.360,00 динара, у укупном износу од 194.865,44 динара, с тим да укупан годишњи износ пореза на имовину се плаћа у једнаким тромесечним ратама у року од 45 дана од дана почетка тромесечја и то 15. 02, 15.05, 15.08, и 15.11.2005. године, под претњом наплате принудним путем.

Другостепеним решењем које тужилац у тужби побија, одбијена је као неоснована његова жалба изјављена на првостепено решење од 21.07.2005.године јер је тужени орган утврдио да је решењем од 26.11.2003. године отворен поступак стечаја над дужником тужиоцем, да је тужилац 30.03.2005. године пореском органу предао пореску пријаву за утврђивање пореза на имовину за 2005. годину; да је тужилац на потписаној доставници о пријему решења о утврђивању пореза на имовину за 2005. годину дана 02.08.2005. године потврдио пријем решења о утврђивању пореза; да је пуномоћник тужиоца потписала записник о саслушању странке сачињен у просторијама Пореске управе, Експозитура Сурдулица дана 29.09.2005. године.

Због свега изнетог, оцењујући законитост оспореног решења, Врховни суд Србије је нашао да је правилно поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену на првостепено решење, с обзиром да је пореска обавеза утврђена у свему у складу са Законом о порезима

на имовину и то одредбама чланова 2, 4, 5, 6, 10, 11, 13. и 33. став 1. на које се правилно позвао тужени орган у образложењу оспореног решења.

Суд је ценио и наводе тужбе да се тужилац као стечајни дужник једино стара о заштити и обезбеђењу имовине до њене продаје међутим, ови наводи нису од утицаја на законитост оспореног решења, с обзиром да је чланом 10. Закона о порезима на имовину, између осталог, прописано да обавеза по основу пореза на имовину настаје даном стицања права или даном омогућавања коришћења имовине на други начин.

Са изнетих разлога Врховни суд Србије је на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 07.12.2006. године, У. 8238/05

Записничар Председник већа - судија

Јелена Тишма-Јовановић, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МС